

Al 33 jaar in Lunetten

Wie Mirka Chojecki Komt uit Polen

Het is een lang verhaal, maar het komt erop neer dat Mirka Chojecki in 1987 met haar man en drie kinderen om politieke redenen het communistische Polen ontvluchtte en via Nederlandse vrienden in Nederland terechtkwam. Na een verblijf op een camping en in een flat in Lunetten, kon het gezin in 1990 een rijtjeshuis betrekken aan de Olympus. 'Ik wist niet wat ik zag', herinnert Mirka zich. 'In Polen is een eengezinswoning een klein flatje, hier was dat, in mijn ogen, een villa.'

'Ik kan me een leven buiten Lunetten niet meer voorstellen.'

Na communistisch Polen was sowieso alles in Nederland geweldig. De kinderen gingen ook heel soepel op in hun nieuwe omgeving. Alleen qua werk ging het minder. Mirka, die culturele antropologie en Poolse letterkunde had gestudeerd, moest genoeg nemen met werk op een kinderdagverblijf. Na de val van de Berlijnse muur keerde haar man terug naar Polen. Zij besloot na de scheiding in Nederland te blijven. 'Het leven beviel me hier beter. Ik had hier een bestaan opgebouwd, en de kinderen waren hartstikke Nederlands geworden.' Ze herinnert zich nog goed het gevoel toen ze na de begrafenis van haar moeder in Polen terugkwam in Nederland: 'Ik was weer thuis.'

Later werd ze beëdigd tolk-vertaler en ze reist nu stad en land af om onder andere voor Justitie te tolken. Ze kreeg ook een nieuwe vriend, die bij haar introk (en inmiddels is overleden). De kinderen vlogen een voor een uit. Zij zit er nog steeds, al 33 jaar. 'Ik kan me een leven buiten Lunetten niet meer voorstellen', zegt ze. 'Het is zo'n geweldige wijk. Zo groen, en de mensen zijn heel aardig, en ook heel diervriendelijk.' Dat laatste is belangrijk, want ze doet veel vrijwilligerswerk voor (zwerf)dieren. Inmiddels is ze gezegend met een kleindochter, die geregeld komt spelen in de tuin van haar 'villa'.

TEKST IGOR ZNIDARSIC FOTO JACQUELINE SLUIS